

DECIZIA NR. 1188/2017
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.R.L. din mun. X, jud. X,
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. 12842/2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X, prin adresa nr. 1496/2017 înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. 12842/2017, asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L.**, C.U.I. X, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului X sub nr. J X/2009, având domiciliul fiscal în mun. X , str. Constantin Noica, nr. 24, jud. X.

Contestația, înregistrată la registratura A.J.F.P. X sub nr. 10548/2017, a fost formulată împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/30.03.2017*, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-X/30.03.2017, prin care s-a stabilit de plată în sarcina S.C. X S.R.L. TVA suplimentar în sumă de **X lei**.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport cu data preluării sub semnătură a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/30.03.2017, respectiv data de **04.04.2017**, potrivit adresei de comunicare anexată în copie la dosarul cauzei și data la care a fost depusă contestația la organul fiscal emitent, respectiv data de **24.04.2017**, așa cum rezultă din ștampila acestei instituții aplicată pe contestația în original.

Contestația a fost formulată prin reprezentantul permanent al administratorului SC G MANG. SRL, dl FA.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și (2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, prin organele specializate, este legal învestită să soluționeze contestația formulată de **S.C. X S.R.L.** din mun. X, jud. X, prin reprezentantul permanent al administratorului, dl FA.

I. Prin contestația formulată, S.C. X S.R.L. din mun. X, jud. X, solicită anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice F-X/30.03.2017, act emis de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice X– Activitatea de Inspecție Fiscală, **pentru TVA în cuantum de X lei**, aducând în susținere următoarele argumente:

Petenta arată că nu este de acord cu punctul organului fiscal de vedere și nici cu argumentele acestuia, cuprinse în actul contestat, conform căruia TVA în sumă de X lei, aferentă lucrărilor de reparații și întreținere drumuri forestiere, nu este deductibilă întrucât drumurile nu sunt în proprietatea sau administrarea SC X SRL. Societatea menționează că aceste lucrări au fost efectuate în cazurile în care drumurile erau impracticabile, făcând imposibilă extragerea materialului lemnos din acele loturi/parcele de pădure și implicit, făcând imposibilă obținerea de venituri impozabile.

Societatea consideră că ar trebui să i se acorde dreptul de deducere pentru taxa aferentă acestor cheltuieli de întreținere și reparații curente a unor drumuri forestiere, deși acestea nu sunt în proprietatea sau administrarea SC X SRL, susținând că sunt îndeplinite condițiile de deductibilitate menționate la art. 145 – 147 din Codul fiscal, respectiv lucrările au fost efectiv realizate, cheltuielile sunt în strânsă legătură cu activitatea economică desfășurată de societate și sunt utilizate în folosul operațiunilor taxabile.

Petenta precizează că realizează operațiunile taxabile în strânsă legatură cu aceste reparații de drumuri, respectiv vânzarea de material lemnos și că fără aceste lucrări de

întreținere a drumurilor forestiere prețurile de vânzare ar fi fost cu mult mai mici, iar în unele cazuri, din cauza lipsei accesului la partizi, vânzările nu ar fi avut loc.

De asemenea, în contestație se precizează că obligativitatea de-a asigura accesibilitatea și practicabilitatea drumurilor forestiere este prevăzută în contractul de vânzare masă lemnoasă la art. 5.1, unde se prevede că "Vanzătorul, la sesizarea Cumpărătorului, asigură accesibilitatea și practicabilitatea drumurilor forestiere deținute în proprietate prin lucrări de întreținere și reparații ale acestora, pentru a nu întrerupe fluxul tehnologic de exploatare – valorificare".

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/30.03.2017, organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. X- Activitatea de Inspecție Fiscală au stabilit în sarcina SC X SRL TVA suplimentar de plată în sumă de X lei, perioada supusă verificării fiind 01.04.2013 – 31.03.2015.

Conform celor înscrise în Raportul de inspecție fiscală nr. F-X/30.03.2017, care a stat la baza deciziei contestate, în perioada 06.05.2015 – 02.06.2015 organe de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. X- Activitatea de Inspecție Fiscală, au efectuat la X SRL o inspecție fiscală (rambursare TVA) ce a vizat perioada 01.04.2013-31.03.2015. Prin Decizia de impunere nr. F-Y/09.06.2015, emisă în baza Raportului de Inspecție Fiscală nr. F-Y/09.06.2015 întocmite la finalizarea inspecției fiscale, au fost stabilite în sarcina societății obligații fiscale suplimentare în sumă totală de Y lei, din care TVA în sumă de Y lei și accesoriile aferente. Împotriva Deciziei de impunere F-Y/09.06.2015, X SRL a formulat contestație, aceasta fiind transmisă spre soluționare Serviciului Soluționare Contestații din cadrul D.G.R.F.P. Brașov.

În urma analizei contestației formulate, DGRFP Brasov – Serviciul Solutionare Contestatii a emis Decizia nr. X/31.03.2016 prin care s-a dispus desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. F-Y/09.06.2015, efectuarea unei noi verificări și reanalizarea situației de fapt fiscale având în vedere prevederile legale incidente, reținerile din Decizia de soluționare a contestației și argumentele aduse de societate în susținerea contestației.

În baza Dispunerii delegării de competență nr. 1168/2016 emisă de D.G.R.F.P. Brașov, AJFP X– Activitatea de Inspecție fiscală, a efectuat în perioada 08.03.2017-23.03.2017 o inspecție fiscală la SC X SRL, care, în conformitate cu prevederile art. 129 și art. 279 alin. (3) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, a avut în vedere strict perioada (01.04.2013 – 31.03.2015) și considerentele reținute în Decizia nr. X/31.03.2016 emisă de D.G.R.F.P. Brașov – Serviciul de solutionare a contestatiilor.

Astfel, organele de control au verificat dacă sunt îndeplinite condițiile pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA în sumă de X lei, aferentă serviciilor facturate de terți reprezentând lucrări de reparații și întreținere a unor drumuri forestiere ce nu sunt în proprietatea sau administrarea SC X SRL.

Pentru îndeplinirea acestui obiectiv al inspecției fiscale, organele de inspecție au verificat dacă serviciile achiziționate au fost prestate efectiv în beneficiul societății contestatoare, și dacă aceste servicii au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile desfășurate de SC X SRL.

Urmare a verificărilor efectuate, organele de control au constatat că achizițiile înregistrate de SC X SRL, reprezentând lucrări de întreținere și reparație a drumurilor forestiere care sunt în proprietatea și administrarea RNP, nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile desfășurate de societate, aceste servicii nefiind prestate în beneficiul societății verificate. Pe cale de consecință, în conformitate cu prevederile art. 145, alin. 2) din Legea 571/2003, coroborat cu prevederile art. 146 alin. 1) din același act normativ, au stabilit că SC X SRL nu are drept de deducere pentru TVA în sumă de X lei, înscrisă în facturile de achiziții lucrări de reparații și întreținere drumuri forestiere.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivele invocate de contestatară și constatările organelor de inspecție fiscală, în raport cu actele normative în vigoare în perioada supusă verificării, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organele de control au procedat corect la respingerea dreptului de deducere a TVA în sumă totală de X lei aferentă achizițiilor de lucrări de reparații și întreținere pentru drumuri forestiere care nu se află în patrimoniul

sau în administrarea petentei, în condițiile în care contestatara nu aduce argumente și nu prezintă documente care să contrazică constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, în conformitate cu dispozițiile trasate prin Decizia de soluționare a contestației nr. X/31.03.2016, la verificare organele de control au avut în vedere aspectele menționate în mod expres în Decizia de soluționare și anume:

- realitatea lucrărilor/prestărilor achizitionate,
- dacă cheltuielile angajate pentru realizarea lucrărilor de reparații și întreținere a drumurilor forestiere sunt în strânsă legătură cu exercitarea activității economice a societății, respectiv dacă acestea sunt sau nu indispensabile pentru desfășurarea în condiții optime a activității societății,
- dacă cheltuielile efectuate se regăsesc ca elemente de cost în vederea recuperării acestora din prețul bunurilor livrate,

fiind respectate prevederile art. 129 alin. (1) și art. 279 alin (3) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, conform cărora:

„art.129 Refacerea inspecției fiscale

(1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare emise potrivit [art. 279](#) se desființează total sau parțial actul administrativ-fiscal atacat, emis în procedura de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală reface inspecția fiscală, cu respectarea dispozițiilor [art. 276](#) alin. (3).

art.279 Soluții asupra contestației

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.”

Conform celor înscrise în Raportul de inspecție fiscală nr. F-X/30.03.2017, în urma verificărilor efectuate, organele de control au constatat următoarele:

1. Valoarea totală a lucrărilor de întreținere și reparații a drumurilor forestiere ce aparțin Regiei Naționale a Pădurilor, este de T lei, cu o TVA aferentă în sumă de X lei, situația acestor achiziții fiind prezentată în anexa nr. 4 la raportul de inspecție fiscală. Reprezentanții societății au pus la dispoziția organelor de inspecție documente care atestă și certifică realitatea lucrărilor de întreținere și reparații, lucrări ce au constat în principal în execuție, refacere, curățare, taluzare și lărgire șanțuri, reparație podețe, curățare, nivelare și refacere cale de rulare drum prin întinderea și nivelarea unui strat de piatră concasată.

Inspectorii fiscali subliniază faptul că drumurile forestiere în cauză deserveșc, pe lângă suprafețele de pădure deținute de X SRL și suprafețe de pădure deținute de alți proprietari, precum și faptul că lucrările de întreținere și reparații au fost efectuate asupra unor drumuri forestiere ce nu sunt în proprietatea sau administrarea societății verificate.

2. În ceea ce privește prețul de vânzare al masei lemnoase pe picior, organele de inspecție au solicitat societății verificate explicații cu privire la modul de stabilire a acestui preț, precum și documentele (situații, rapoarte etc.) care au stat la baza stabilirii acestuia.

Prin Nota explicativă prezentată în data de 17.03.2017, reprezentanții societății au afirmat că prețul de vânzare a unei partizi se stabilește pornind de la o antecalculație bazată pe actul de punere în valoare – APV (în care se menționează cantitatea, calitatea și sortimentele de masă lemnoasă ce vor fi tăiate), negocierea având loc după analiza APV-ului de către potențialii cumpărători, respectiv după o analiză efectuată pe teren pentru confruntarea informațiilor din APV cu situația faptică și pentru identificarea condițiilor de exploatabilitate (pante, starea drumurilor, accesibilitatea la partidă).

Reprezentanții societății au afirmat că starea drumurilor și distanța față de acestea sunt elemente importante în stabilirea prețului final de vânzare. Totodată aceștia au susținut că fără lucrările de reparații ale acestor drumuri prețurile de vânzare ar fi fost mai mici, iar în unele cazuri nu s-ar fi putut vinde deloc, din cauza lipsei accesului.

Din analiza actelor de punere în valoare anexate contractelor încheiate între părți, organele de control au constatat că acestea cuprind informații referitoare la cantitatea, calitatea și sortimentele de masă lemnoasă ce urmează a fi exploatată, precum și informații referitoare la condițiile de exploatabilitate din partizi - panta și accesibilitate, dar în aceste documente nu se regăsesc informații cu privire la calitatea drumurilor care deservește respectivele partizi, iar societate nu probează cu alte documente că cheltuielile cu repararea drumurilor forestiere sunt recuperate prin prețul de vânzare al masei lemnoase pe picior.

De asemenea, din analiza dosarului contestației, se constată că nu au fost prezentate documente din care să rezulte o legătură directă între calitatea drumurilor forestiere ce deservește partizile exploatate și prețul de vânzare al masei lemnoase pe picior din aceste partizi sau dacă cheltuielile efectuate se regăsesc ca elemente de cost în vederea recuperării acestora prin prețul bunurilor livrate, respectiv nu prezintă niciun document din care să reiasă legătura de cauzalitate între aceste cheltuieli și veniturile realizate.

3. Având în vedere faptul că drumurile forestiere reparate în speță nu sunt în proprietatea/ administrarea SC X SRL și deservește și alte proprietăți în afara celor deținute de aceasta, organele de control au solicitat documente și explicații referitoare la efectuarea unor constatări factice pe teren pentru stabilirea necesității reparării drumurilor forestiere, a naturii și întinderii acestor reparații. Prin Nota explicativă prezentată în data de 17.03.2017 (anexa nr. 6 la raportul de inspecție), reprezentanții societății au afirmat că fiecare reparație a drumurilor forestiere se efectuează în baza unei constatări factice efectuată pe teren, necesitatea și complexitatea lucrărilor fiind stabilite în funcție de partizile ce urmează a fi exploatate în acea zonă și de lucrările silvice ce trebuiesc efectuate, dar nu au fost prezentate documente în susținere.

În contestația depusă, petenta susține că era obligația sa, asumată prin contract, de a asigura accesibilitatea și practicabilitatea drumurilor forestiere, dar din analiza clauzei 5.1 citată de contestatară, se reține că aceasta se referă la drumurile forestiere **deținute în proprietate, lucrări care nu au făcut obiectul constatărilor în cauză.**

Organul de soluționare reține însă că în contractele de vânzare-cumpărare masă lemnoasă pe picior la punctul 4.2.3. este prevăzută obligația cumpărătorului de a întreprinde demersurile necesare pentru obținerea acordului și avizelor de la proprietarul/ deținătorul terenului pentru transportul masei lemnoase iar la punctul 4.2.5. este stipulat faptul că cumpărătorul răspunde pentru orice pagubă adusă drumurilor forestiere ca urmare a nerespectării normelor în vigoare privind exploatarea acestora. De asemenea, se reține că la pct. 4.2.9 din contractele încheiate este prevăzută obligația cumpărătorului de a achita deținătorului drumului, la solicitarea acestuia, a contravalorii taxei de peiaj (taxa de utilizare a drumurilor forestiere) aferentă volumului de masă lemnoasă pe picior exploatată, stabilită de Regia Națională a Pădurilor, astfel că nu se justifică repararea drumurilor aparținând altor persoane juridice de către SC X SRL, pentru ca cel care beneficiază de pe urma exploatării acestora să fie proprietarul/ administratorul care încasează taxa de la cumpărătorul masei lemnoase pe picior.

În drept, sunt incidente prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) și art. 146 alin. (1) lit. a) și lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care statuează că:

“145 alin. (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

art. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul

TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;

Din interpretarea acestor texte de lege, se reține că legiuitorul condiționează acordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată de îndeplinirea atât a cerințelor de fond cât și a cerințelor de formă, îndeplinirea cerințelor de fond reglementând însăși existența dreptului de deducere, iar cele de formă condițiile de exercitare a acestuia.

Se reține totodată, că deținerea unei facturi care conține informațiile obligatorii prevăzute la art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu este suficientă pentru a beneficia de exercitarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată, societatea trebuind **să justifice că serviciile au fost prestate în beneficiul său și că bunurile/serviciile achiziționate pe bază de factură sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile**, în conformitate cu prevederile legale citate în speță, **obligația de justificare revenind persoanei impozabile din punct de vedere al TVA care a achiziționat bunurile/serviciile respective.**

Așadar, aceste cerințe legale trebuiesc îndeplinite în mod cumulativ, astfel că neîndeplinirea unei cerințe, respectiv îndeplinirea doar a uneia, duce la pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată. Organul de soluționare a contestației reține că simpla achiziție a unui serviciu pe numele persoanei impozabile nu constituie și o prezumție a utilizării acestuia în beneficiul său, respectiv pentru desfășurarea unei activități economice care să dea naștere la operațiuni taxabile sau alte operațiuni cu drept de deducere.

Se reține că Legea nr. 46/2008 – Codul silvic stipulează următoarele:

art. 17, alin. 2)

„Proprietarii fondului forestier au următoarele obligații în aplicarea regimului silvic:...h) să asigure întreținerea și repararea drumurilor forestiere pe care le au în administrare sau în proprietate”.

art. 65

(1) La exploatarea masei lemnoase se folosesc tehnologii de recoltare, de colectare, lucrări în platforma primară și de transport al lemnului din pădure care să nu producă degradarea solului, a drumurilor forestiere și a malurilor apelor, distrugerea sau vătămarea semințșului utilizabil, precum și a arborilor nedestinați exploatarea, peste limitele admise de normele tehnice.

(2) Titularii autorizațiilor de exploatare răspund pe toată durata exploatarea pentru prejudiciile produse în cuprinsul parchetului și drumurilor auto forestiere pe care circulă.

art. 66

(1) În scopul asigurării fondurilor necesare pentru acoperirea cheltuielilor privind eventualele prejudicii de natura celor prevăzute la art. 65 alin. (1), inclusiv pentru refacerea elementelor de drum forestier distruse din vina titularilor autorizațiilor de exploatare, aceștia depun la ocolul silvic, anticipat emiterii autorizației de exploatare, o cauțiune de minimum 5% din valoarea contractului.

Conform acestor prevederi, întreținerea și repararea drumurilor forestiere sunt în sarcina proprietarului, respectiv a administratorului acestora iar titularii autorizațiilor de exploatare răspund pe durata exploatarea pentru prejudiciile aduse drumului și totodată depun la ocolul silvic anticipat emiterii autorizației de exploatare o cauțiune în cuantum de minim 5% din valoarea contractului stabilit la data contractării mesei lemnoase.

În contestația formulată, petenta susține că nu poate influența decizia proprietarului/administratorului drumului să efectueze reparațiile la căile de acces, dar nu a prezentat nici la control și nici în susținerea contestației documente din care să reiasă că a întreprins demersuri în semnalarea necesității efectuării acestor reparații.

Se reține că în timpul controlului, inspectorii fiscali au solicitat de la contribuabil documente și explicații din care să rezulte:

- participarea unui reprezentant al proprietarului/administratorului drumurilor forestiere la constatările faptice efectuate pe teren – în vederea stabilirii necesității reparării acestora;
- transmiterea unor solicitări către proprietarul/administratorul drumurilor forestiere în vederea efectuării de către acesta a reparațiilor necesare;
- existența unor contracte, înțelegeri sau negocieri încheiate cu proprietarul/ administratorul drumurilor forestiere cu privire la efectuarea și suportarea cheltuielilor cu reparația drumurilor în cauză de către SC X SRL;

- transmiterea proprietarului/ administratorului de drumuri forestiere a situației privind lucrările de reparații efectuate.

Prin Nota explicativă prezentată în data de 17.03.2017, reprezentanții societății au afirmat că la constatarea faptică pe teren participă un reprezentant al X SRL și un pădurar angajat al Ocolului Silvic responsabil de zona respectivă (ocol silvic de stat aparținând Romsilva, sau ocol silvic privat), nefiind convocat în mod expres un reprezentant al Romsilva la constatarea faptică, fără însă a prezenta documente în susținerea acestei afirmații.

În ceea ce privește existența unor solicitări scrise transmise proprietarului/ administratorului drumurilor forestiere, reprezentanții societății verificate afirmă că “au fost doar discuții, solicitări verbale către reprezentanții Romsilva”, prin care s-a reclamat starea necorespunzătoare a drumurilor, precum și că reparațiile au fost efectuate ulterior, deoarece s-a constatat că statul nu mai are proprietate pe raza drumului și deci nu mai are interes să-l întrețină.

În speță sunt incidente prevederile art. 73, alin. 1 din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală conform căroră:

„Art. 73 alin. 1 Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

În concluzie se reține că reprezentanții societății nu au prezentat documente din care să rezulte faptul că este autorizată de proprietarul/administratorul drumurilor forestiere să efectueze reparații și că a refacturat lucrările de reparații către proprietarul/ administratorul drumurilor forestiere . Se reține astfel că explicațiile date de reprezentanții societății au un caracter general și nu pot fi luate în considerare la soluționare contestației.

De asemenea, contestatara învederează că în cazul reparațiilor efectuate pe drumuri aflate în proprietatea SC X SRL dreptul de deducere a fost recunoscut de organele de control, considerându-se că au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile, dar pentru același tip de lucrări, efectuate la drumuri aflate în proprietatea/ administrarea altor persoane, s-a concluzionat că nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Această afirmație nu poate fi reținută de organul de soluționare, având în vedere că organele de control au constatat că lucrările la drumurile aflate în proprietatea SC Greengold Romwood SRL au fost prestate **în beneficiul său** și sunt o obligație a acesteia stabilită printr-un act normativ legal, respectiv prin prevederile art. 17, alin. (2) lit. h) din Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, situație care nu se regăsește și în cazul lucrărilor la drumurile aflate în proprietatea/ administrarea RNP.

În contestație, petenta mai afirmă că în conformitate cu prevederile Codului silvic proprietarul unui teren cu pădure este obligat printre altele să asigure protecția și paza împotriva incendiilor a suprafețelor cu pădure pe care le deține și consideră că această sarcină se poate realiza numai cu accesibilitate în pădure și drumuri practicabile, dar prevederile Codului silvic instituie această obligație pentru toți proprietarii de păduri și nu se poate trage concluzia că SC X SRL poate fi ținută pentru repararea drumurilor care nu sunt în proprietatea sa doar pentru că acestea asigură accesul la anumite parcele de păduri din proprietatea sa.

Astfel, considerând cele mai sus menționate, documentele existente la dosarul cauzei, prevederile legale incidente în cauză, faptul că societatea nu aduce în susținere probe care să combată și să contrazică constatările organelor de inspecție fiscală, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia *“Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”* coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Ordinul nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală potrivit căruia:

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”
urmează a fi respinsă ca neîntemeiată contestația societății în ceea ce privește TVA

în sumă de X lei.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (1), art. 273, art. 276 alin. (1) și art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Ordinul nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/30.03.2017 emisă de A.J.F.P. X-Activitatea de Inspecție Fiscală, **pentru TVA în sumă totală de X lei.**

Prezenta decizie de soluționare a contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul X în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.